

Wysokość stawek w opodatkowaniu nieruchomości w 2020 r.

Opracowanie powstało na podstawie danych pozyskanych z części A *Sprawozdania podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego*¹ (zwanego dalej sprawozdaniem SP-1), tj. danych o wysokości stawek podatku od nieruchomości, średniej ceny skupu żyta i średniej ceny sprzedaży drewna określonych uchwałami rad gmin i przyjmowanych dla potrzeb wymiaru odpowiednio podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego na terenie poszczególnych gmin w 2020 r. Obowiązek sprawozdawczy w tym zakresie został unormowany w art. 7b ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych² oraz rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 20 grudnia 2017 r. w sprawie sprawozdania podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego³

Dane z części A sprawozdania SP-1 zostały opublikowane na stronie www.podatki.gov.pl Podatki i opłaty lokalne/Ewidencja i sprawozdawczość podatkowa/SP-1 bazy danych i opracowania/SP-1 2020 część A Baza Danych.

¹ Stan na 31 marca 2020 r.

² Dz. U. z 2018 r. poz. 1445 z późn. zm.

³ Dz.U. z 2017 r. poz.2455.

1. Stawki w podatku od nieruchomości

1.1. Stawki maksymalne

Wysokość stawek podatku od nieruchomości uchwalana jest przez rady gmin⁴, które jednocześnie uprawnione są do ich różnicowania przy zastosowaniu kryteriów wskazanych w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych lub własnych. Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych określa górne granice stawek podatkowych (tzw. stawki maksymalne), które w przypadku stawek kwotowych są corocznie waloryzowane przy zastosowaniu wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłaszanego przez Prezesa GUS.

Tabela 1. Górne granice stawek podatku od nieruchomości w 2020 r.

Rodzaj przedmiotu opodatkowania	Wysokość stawki w zł/ (budowle w %)
Grunty:	
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	0,95
pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych	4,80
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	0,50
niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji	3,15
Budynki:	
mieszkalne	0,81
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej	23,90
zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym	11,18
związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń	4,87
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	8,05
Budowle	2,00

W 2020 r. jedynie 106 gmin z 2477 zdecydowało się na uchwalenie wszystkich stawek podatku od nieruchomości w wysokości równej górnym granicom stawek wynikających z ustawy, czyli w maksymalnej wysokości w tym roku. W tej liczbie było 11 miast na prawach powiatu, 25 gmin miejskich, 51 gmin wiejskich i 19 gmin miejsko-wiejskich. Gminy te nie wprowadziły też dodatkowych stawek w podatku od nieruchomości, czyli nie zróżnicowały stawek w ramach poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania.

Znacznie częściej stosowano stawki w maksymalnej wysokości dla wybranych rodzajów przedmiotów opodatkowania, dodatkowo nie różnicując wysokości danej stawki.

⁴ W 2020 r. 6 gmin nie uchwaliło stawki podatku od nieruchomości dla gruntów niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji.

Tabela 2. Gminy stosujące jedną stawkę dla danego rodzaju przedmiotu opodatkowania w maksymalnej wysokości⁵ *.

Rodzaj przedmiotu opodatkowania	Gminy ogółem	Miasta na prawach powiatu	Gminy miejskie	Gminy wiejskie	Gminy miejsko-wiejskie
	Liczba (udział)	Liczba (udział)	Liczba (udział)	Liczba (udział)	Liczba (udział)
Grunty:					
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	493 (20,7%)	25 (41,7 %)	60 (27,3%)	292 (19,5%)	116 (19,2%)
pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych	1397 (56,4%)	29 (43,9%)	96 (40,7%)	896 (58,5%)	376 (58,6%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	324 (15,4%)	20 (33,3%)	44 (20,7%)	188 (14,3%)	72 (13,9%)
niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji	1331 (53,9%)	33 (50,0%)	98 (41,7%)	853 (55,8%)	347 (54,3%)
Budynki:					
mieszkalne	448 (18,3%)	22 (33,3%)	56 (24,2%)	253 (16,6%)	117 (18,5%)
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej	276 (12,2%)	23 (43,4%)	45 (23,3%)	142 (9,7%)	66 (11,7%)
zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym	1230 (49,7%)	34 (51,5%)	89 (37,7%)	793 (51,8%)	314 (48,9%)
związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń	1221 (49,4%)	31 (48,4%)	91 (38,7%)	774 (50,5%)	325 (50,7%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez	204 (11,8%)	17 (33,3%)	37 (22,6%)	105 (9,4%)	45 (11,4%)

⁵ *Udział* – udział gmin stosujących jedną stawkę dla danego rodzaju przedmiotu opodatkowania w maksymalnej wysokości do liczby gmin stosujących jedną stawkę dla danego rodzaju przedmiotu opodatkowania w podatku od nieruchomości (tj. gmin nieróżnicujących danej stawki).

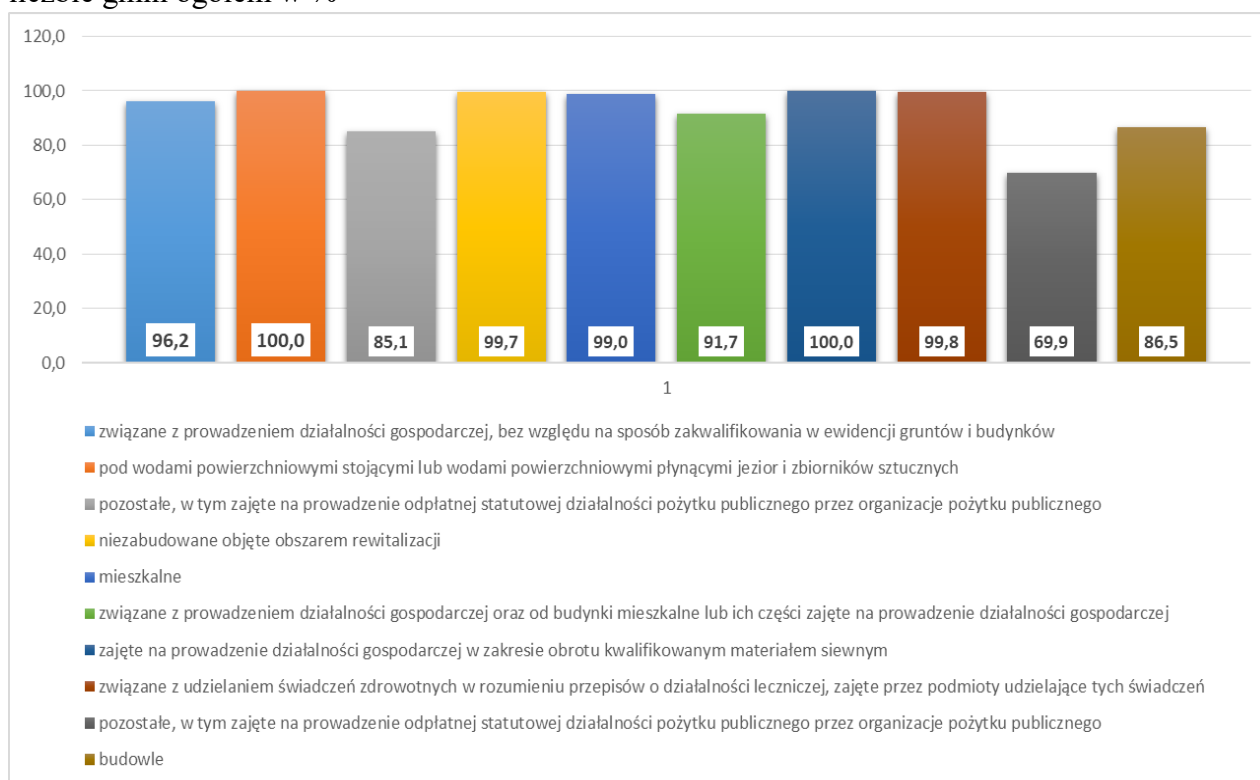
organizacje pożytku publicznego					
Budowle	2 142 (100%)	56 (100%)	203 (100%)	1 375 (100%)	508 (100%)

Liczba gmin stosujących jedną stawkę w maksymalnej wysokości była różna dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania. Wszystkie gminy, które stosowały tylko jedną stawkę w opodatkowaniu budowli, uchwaliły ją w wysokości górnej granicy, tj. w wysokości 2% wartości. Wysoki udział gmin, które uchwaliły stawkę maksymalną wystąpił również w opodatkowaniu gruntów pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych oraz gruntów niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji. Stawki maksymalne często dotyczyły również opodatkowania budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym oraz budynków związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych. Z kolei relatywnie najrzadziej maksymalna stawka stosowana była - jako jedyna stawka - w opodatkowaniu budynków pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego. Gminy również niechętnie uchwalają w maksymalnej wysokości stawki dla budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

1.2. Przeciętna wysokość stawek podatku od nieruchomości w 2020 r.

Na podstawie danych uzyskanych z części A sprawozdania SP-1 o wysokości stawek podatku od nieruchomości przeciętna wysokość stawek w podatku od nieruchomości możliwa jest do ustalenia wyłącznie w odniesieniu do gmin, które stosują tylko jedną stawkę dla danego przedmiotu opodatkowania i tym samym nie dokonały ich zróżnicowania. Takie podejście metodologiczne wynika z braku w tej części sprawozdania SP-1 danych o podstawie wymiaru odnoszonej do poszczególnych stawek, co uniemożliwia wyliczenie średniej wysokości stawki w gminach różnicujących poszczególne stawki. Jednocześnie prezentacja średnich dla gmin nieróżnicujących wybranych stawek jest uzasadniona relatywnie dużą liczbą takich gmin. Udział gmin nieróżnicujących stawek danego rodzaju przedmiotu opodatkowania kształtuje się bowiem w 2020 r. od 69,9% gmin w przypadku stawki od budynków pozostałych do 100% gmin w przypadku stawki od gruntów pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych.

Wykres 1 .Udział gmin stosujących jedną stawkę dla danego przedmiotu opodatkowania w liczbie gmin ogółem w %

Powyższe uwarunkowania zostały uwzględnione w tabeli obrazującej wysokość średnich stawek dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania ogółem i w podziale na poszczególne typy gmin.

Tabela 3. Średnie stawki podatku w grupie gmin nieróżnicujących stawek podatku od nieruchomości*.

Rodzaj przedmiotu opodatkowania	Gminy ogółem	Miasta na prawach powiatu	Gminy miejskie	Gminy wiejskie	Gminy miejsko-wiejskie
	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)
Grunty:					
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	0,85 (89,5%)	0,91 (95,8%)	0,88 (92,6%)	0,84 (88,4%)	0,86 (90,5%)
pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych	4,60 (95,8%)	4,63 (96,5%)	4,56 (95%)	4,60 (95,8%)	4,64 (96,7%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	0,34 (68%)	0,43 (86%)	0,39 (78%)	0,33 (66%)	0,35 (70%)
niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji	2,77 (87,9%)	2,95 (93,7%)	2,74 (87%)	2,77 (87,9%)	2,76 (87,6%)
Budynki:					
mieszkalne	0,67 (82,7%)	0,74 (91,4%)	0,73 (80,1%)	0,65 (80,2%)	0,70 (86,4%)
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej	20,66 (86,4%)	23,13 (96,8%)	22,43 (93,8%)	20,15 (84,3%)	21,12 (88,4%)
zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym	10,46 (93,6%)	10,77 (96,3%)	10,66 (95,3%)	10,38 (92,8%)	10,56 (94,5%)
związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń	4,64 (95,3%)	4,70 (96,5%)	4,66 (95,7%)	4,61 (94,7%)	4,70 (96,5%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	5,86 (72,8%)	7,42 (92,2%)	7,10 (88,2%)	5,54 (68,8%)	6,06 (75,3%)
Budowle	2,0 (100%)	2,0 (100%)	2,0 (100%)	2,0 (100%)	2,0 (100%)

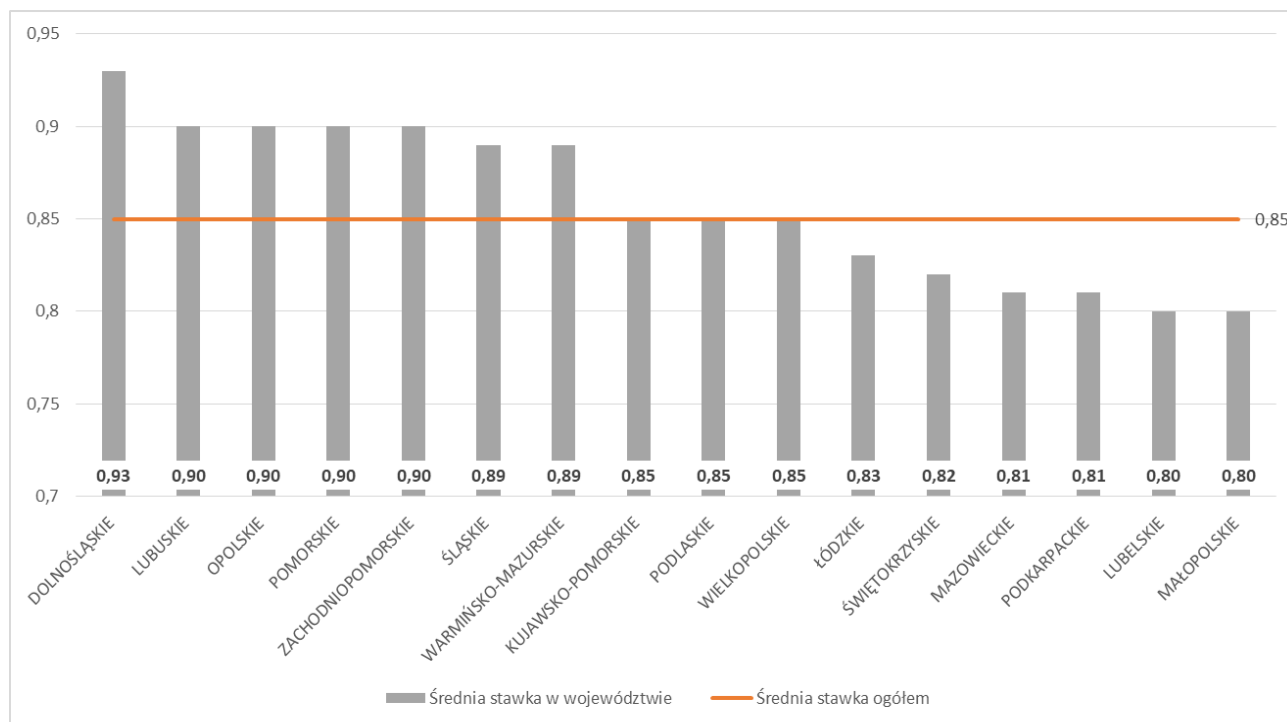
*Średnie stawki wyrażone w zł, z wyjątkiem stawki dla budowli wyrażonej w %

Przeciętnie dla ogółu gmin obniżki stawek dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania są relatywnie niskie. Najwyższa obniżka w wysokości 32 % dotyczy stawki dla gruntów pozostałych, co oznacza średnią stawkę dla ogółu gmin w wysokości 0,34 zł za 1 m² powierzchni przy stawce maksymalnej w wysokości 0,50 zł za 1 m² powierzchni. Wysoka około 27% obniżka średniej stawki podatku dla grupy gmin nieróżnicujących stawek wystąpiła także w przypadku budynków pozostałych, co oznacza średnią stawkę w wysokości 5,86 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynków przy stawce maksymalnej w wysokości 8,05 zł za 1 m² powierzchni użytkowej. Należy jednak wziąć pod uwagę, że na faktyczną wysokość podatku, poza stawką podatkową, ma również wpływ możliwość udzielania przez gminy zwolnień na podstawie uchwał podejmowanych przez rady gminy.

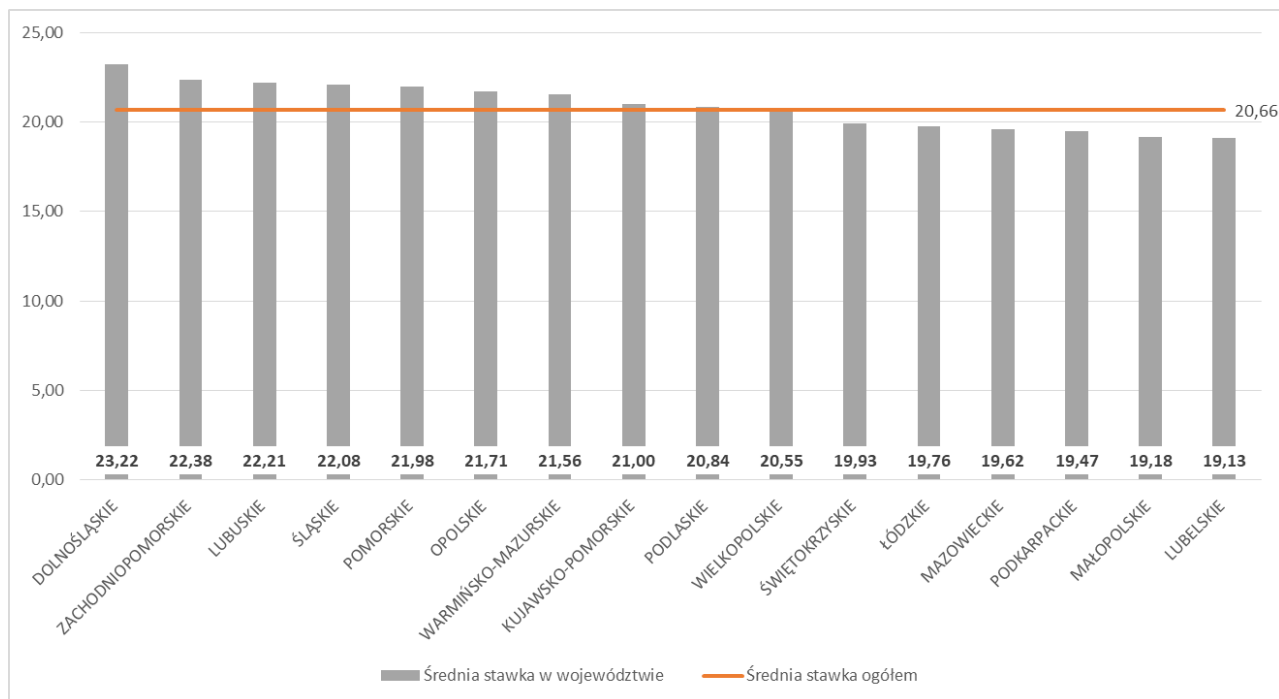
Relatywnie najniższe średnie stawki podatku występują przeważnie w gminach wiejskich, natomiast najwyższe w miastach na prawach powiatu. W miastach na prawach powiatu udział średniej stawki od budynków pozostałych w maksymalnej stawce jest o 23,4 punktu procentowego wyższy niż w gminach wiejskich. Istotna różnica między tymi rodzajami gmin, w wysokości 20 punktów procentowych, występuje także w odniesieniu do udziału stawki od gruntów pozostałych w stawce maksymalnej.

Wysokość średnich stawek podatku od nieruchomości w grupie gmin stosujących jedną stawkę dla danego przedmiotu opodatkowania wykazuje różnice także w układzie terytorialnym. Województwem o stosunkowo wysokich średnich stawkach podatku było dolnośląskie, natomiast województwem, w którym obowiązują relatywnie niskie średnie stawki podatku jest małopolskie. Poniżej przedstawiono średnie stawki dla wybranych rodzajów przedmiotów opodatkowania w podatku od nieruchomości ogółem i w województwach.

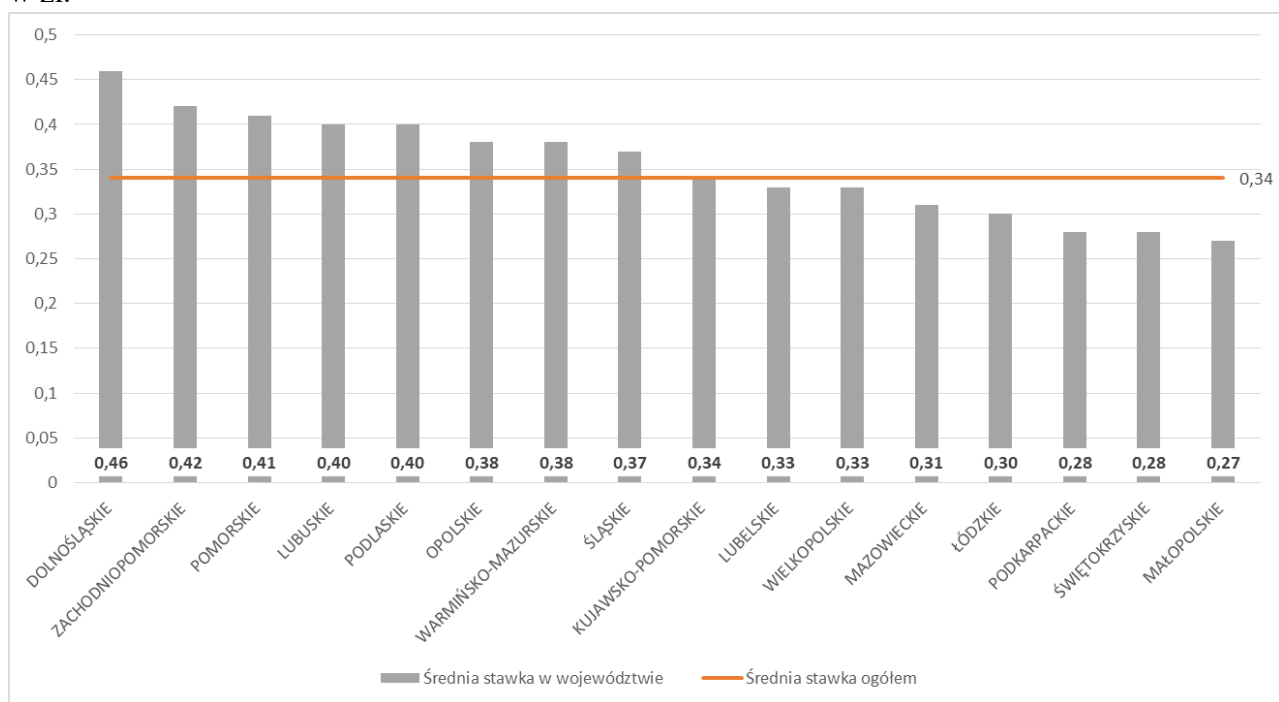
Wykres 2. Średnia wysokość stawki dla gruntów związanych z działalnością gospodarczą ogółem i w województwach, w zł.

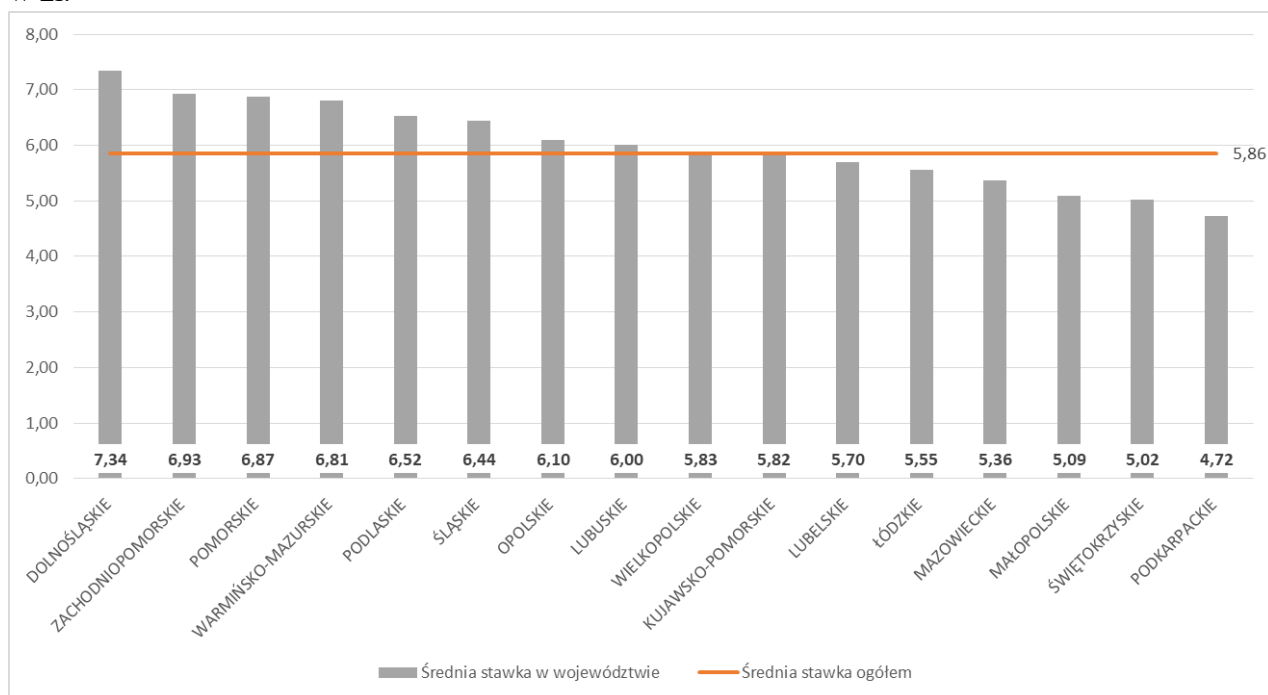
Wykres 3. Średnia wysokość stawki dla budynków związanych z działalnością gospodarczą ogółem i w województwach, w zł.

Wykres 4. Średnia wysokość stawki dla gruntów pozostałych ogółem i w województwach, w zł.

Wykres 5. Średnia wysokość stawki dla budynków pozostałych ogółem i w województwach, w zł.

1.3. Różnicowanie stawek w podatku od nieruchomości

Tabela 4. Gminy stosujące więcej niż jedną stawkę dla danego rodzaju przedmiotu opodatkowania.

Rodzaj przedmiotu opodatkowania	Gminy ogółem	Miasta na prawach powiatu	Gminy miejskie	Gminy wiejskie	Gminy miejsko-wiejskie
	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)
Grunty:					
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	94 (3,8%)	6 (9,1 %)	16 (6,8%)	34 (2,2%)	38 (5,9%)
pod jeziorami, zajęte na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	368 (14,9%)	6 (9,1%)	23 (9,7%)	214 (14,0%)	125 (19,5%)
niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji	2 (0,1%)	0 (0%)	0 (0%)	1 (0,1%)	1 (0,2%)
Budynki:					
mieszkalne	25 (1,0%)	0 (0%)	5 (2,1%)	11 (0,7%)	9 (1,4%)
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej	205 (8,3%)	13 (19,7%)	43 (18,2%)	71 (4,6%)	78 (12,1%)
zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu	1 (0,04%)	0 (0%)	0 (0%)	1 (0,1%)	0 (0%)

kwalfikowanym materiałem siewnym					
związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń	5 (0,2%)	2 (3%)	1 (0,4%)	1 (0,1%)	1 (0,2%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	745 (30,1%)	15 (22,7%)	72 (30,5%)	410 (26,7%)	248 (38,6%)
Budowle	335 (13,5%)	10 (15,2%)	33 (14,0%)	158 (26,7%)	134 (20,9%)

Najczęściej różnicowaną stawką była stawka dla budynków pozostałych, bowiem około 30% gmin ogółem uchwaliło dla tej kategorii przedmiotu opodatkowania więcej niż jedną stawkę. Blisko 15% gmin zróżnicowało stawkę dla gruntów pozostałych i 13,5% gmin ogółem zróżnicowało stawkę dla budowli.

Miasta na prawach powiatu oraz gminy miejskie najczęściej różnicowały stawkę od budynków pozostałych: odpowiednio 22,7% i 30,5% tego typu gmin, a także stawkę dla budynków związanych z działalnością gospodarczą: odpowiednio 19,7% i 18,2% tego typu gmin. Blisko 39% gmin miejsko-wiejskich uchwaliło więcej niż jedną stawkę dla budynków pozostałych, tego typu gminy chętnie też różnicowały stawki dla: budowli (22,4%) oraz gruntów pozostałych (20,9%). Gminy wiejskie zdecydowanie najczęściej uchwalały więcej niż jedną stawkę dla budynków pozostałych (26,7% tego typu gmin).

Żadna gmina nie uchwaliła więcej niż jedną stawkę podatku dla gruntów pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych. Tylko jedna gmina (wiejska) uchwaliła więcej niż jedną stawkę dla budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym. Nieliczne gminy zróżnicowały stawki dla budynków związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych (5 gmin ogółem, w tym 2 miasta na prawach powiatu i po 1 gminie pozostałych typów) i stawki dla gruntów niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji (2 gminy). Tylko ok. 1% gmin ogółem zróżnicowało stawkę dla budynków mieszkalnych.

2. Stawki w podatku rolnym i podatku leśnym

W 2020 r. średnia cena skupu za 1 q żyta przyjęta do obliczania podatku rolnego wynosiła 58,46 zł, co oznacza, że maksymalna stawka podatku dla gospodarstw rolnych stanowiąca równowartość pieniężną 2,5 q żyta wynosiła 146,15 zł za 1 ha przeliczeniowy powierzchni. Średnia cena sprzedaży drewna za 1 m³ przyjęta do obliczania stawki podatku leśnego w 2020 r. wynosiła natomiast 194,24 zł, tym samym maksymalna stawka podatku leśnego, stanowiąca równowartość 0,220 m³, wynosiła 42,73 zł za 1 ha powierzchni lasu. Rady gmin są uprawnione do obniżania średniej ceny skupu żyta oraz średniej ceny sprzedaży drewna przyjmowanych jako podstawa obliczania odpowiednio podatku rolnego i podatku leśnego, tym samym mogą obniżać ustawowe stawki tych podatków obowiązujące na terenie gminy.

44% gmin ogółem, tj. 1091 gmin zdecydowało się na obniżenie średniej ceny skupu żyta w 2020 r. Wśród tych gmin znalazły się 782 gminy wiejskie, co stanowi ponad 50% tego typu gmin. Najrzadziej średnią cenę skupu żyta obniżały miasta na prawach powiatu oraz gminy miejskie: odpowiednio: 3% i 15,3% tego typu gmin.

Średnia cena skupu żyta w gminach, które obniżyły średnią cenę skupu żyta wynosiła 48,40 zł, tj. 82,8% średniej ceny skupu żyta ogłaszanej w komunikacie Prezesa GUS. Największych obniżek średniej ceny skupu żyta dokonały miasta na prawach powiatu i gminy miejskie, odpowiednio: średnia cena skupu wynosiła 22,95 zł, tj. około 39% stawki maksymalnej i 44,66 zł, tj. nieco ponad 76% stawki maksymalnej. W gminach wiejskich, w których podjęto uchwały o obniżeniu ceny skupu żyta, średnia stawka wynosiła 48,44 zł, tj. około 83% stawki maksymalnej. Najwyższa średnia stawka podatku rolnego w wysokości 48,98 zł występowała w gminach miejsko-wiejskich obniżających cenę skupu żyta stanowiąc ponad 83,8% stawki maksymalnej.

Tabela 5. Gminy stosujące obniżoną średnią cenę skupu żyta, według typu gmin.

Typ gminy	Liczba gmin obniżających średnią cenę	Udział gmin obniżających w liczbie gmin ogółem danego typu, w %	Średnia cena żyta, w zł	Udział średniej ceny żyta w cenie GUS, w %
Miasta na prawach powiatu	2	3,0	22,95	39,3
Gminy miejskie	36	15,3	44,66	76,4
Gminy wiejskie	782	51,0	48,44	82,9
Gminy miejsko-wiejskie	271	42,2	48,98	83,8
Razem	1091	44,0	48,40	82,80

W układzie terytorialnym, najczęściej średnią cenę skupu żyta obniżały gminy w województwie lubelskim - 83,6 % gmin z tego województwa, w najmniejszym stopniu z tego uprawnienia korzystały gminy województwa opolskiego - 8,5% gmin z tego województwa. Jednocześnie gminy z województwa lubelskiego dokonały najbardziej znaczącej obniżki średniej ceny skupu żyta, uchwalana przez nie cena przeciętnie była o ponad 22% niższa od średniej ceny skupu GUS.

Tabela 6. Gminy stosujące obniżoną średnią cenę skupu żyta, według województw.

Województwo	Liczba gmin obniżających średnią cenę	Udział gmin obniżających w liczbie gmin ogółem w województwie, w %	Średnia cena żyta, w zł	Udział średniej ceny żyta w cenie GUS, w %
DOLNOŚLĄSKIE	36	21,3	49,54	84,7
KUJAWSKO-POMORSKIE	111	77,1	49,53	84,7
LUBELSKIE	178	83,6	45,19	77,3
LUBUSKIE	19	23,2	49,70	85,0
ŁÓDZKIE	101	57,1	48,46	82,9
MAŁOPOLSKIE	40	22,0	49,90	85,4
MAZOWIECKIE	213	67,8	48,41	82,8
OPOLSKIE	6	8,5	50,61	86,6
PODKARPACKIE	63	39,4	46,71	79,9
PODLASKIE	28	23,7	51,10	87,4
POMORSKIE	29	23,6	51,95	88,9
ŚLĄSKIE	26	15,6	47,27	80,9
ŚWIĘTOKRZYSKIE	74	72,5	46,86	80,2
WARMIŃSKO-MAZURSKIE	27	23,3	53,40	91,3
WIELKOPOLSKI	118	52,2	49,37	84,4
ZACHODNIOPOMORSKIE	22	19,5	53,97	92,3
Razem	1091	44,0	48,40	82,8

Po uwzględnieniu pozostałych 1386 gmin, które nie zdecydowały się na obniżenie średniej ceny skupu żyta (w związku z czym na ich terenie obowiązywała maksymalna stawka podatku rolnego) wysokość średniej ceny skupu żyta przyjmowanej przez wszystkie gminy ogółem wyniosła w 2020 r. 54,02 zł, co stanowi 92,4% średniej ceny ogłoszonej przez prezesa GUS. Najniższa średnia stawka stosowana była w gminach wiejskich, zaś najwyższa w miastach na prawach powiatu.

Tabela 7. Średnia cena skupu żyta, według typów gmin.

Typ gminy	Średnia cena, w zł	Udział średniej ceny żyta w cenie GUS, w %
Miasta na prawach powiatu	57,38	98,2
Gminy miejskie	56,35	96,4
Gminy wiejskie	53,35	91,3
Gminy miejsko-wiejskie	54,46	93,2
Ogółem	54,03	92,4

W odniesieniu do średniej ceny sprzedaży drewna zaledwie 73 gminy, to jest 2,9 % gmin ogółem zdecydowało się na obniżenie tej ceny i tym samym na stosowanie na swoim obszarze niższej stawki podatku leśnego. Wśród tych gmin było 5 gmin miejskich, 57 gmin wiejskich i 11 gmin typu miejsko-wiejskiego. Przeciętna średnia cena sprzedaży drewna kształtowała się w tych gminach na poziomie 163,72 zł, stanowiąc 84,3% stawki maksymalnej. Najniższa średnia cena obowiązywała

w gminach miejskich i wynosiła 144,13 zł, tj. 74,2% stawki maksymalnej. W gminach wiejskich średnia cena sprzedaży drewna wynosiła 163,27 zł, tj. 84,3% średniej ceny maksymalnej, zaś w gminach miejsko-wiejskich 175 zł, tj. 90,1% średniej ceny maksymalnej. Na obniżenie średniej ceny skupu drewna w 2019 r. nie zdecydowało się żadne z miast na prawach powiatu.

Tabela 8. Gminy stosujące obniżoną średnią cenę sprzedaży drewna, według typu gmin.

Typ gminy	Liczba gmin obniżających średnią cenę	Udział gmin obniżających w liczbie gmin ogółem danego typu, w %	Średnia cena drewna, w zł	Udział średniej ceny drewna w cenie GUS, w %
Miasta na prawach powiatu	0	-	-	-
Gminy miejskie	5	2,1	144,13	74,2
Gminy wiejskie	57	3,7	163,27	84,1
Gminy miejsko-wiejskie	11	1,7	175,00	90,1
Razem	73	2,9	163,72	84,3

Wśród gmin stosujących obniżoną średnią cenę sprzedaży drewna dominowały gminy województwa mazowieckiego (ponad 8,9% gmin z tego województwa) i lubelskiego (7% gmin z tego województwa). Żadna z gmin województwa warmińsko-mazurskiego, wielkopolskiego i zachodniopomorskiego nie obniżyła średniej ceny skupu drewna, natomiast w pozostałych województwach taką decyzję podjęły od jednej do siedmiu gmin.

Tabela 9. Gminy stosujące obniżoną średnią cenę sprzedaży drewna, według województw.

Województwo	Liczba gmin obniżających średnią cenę	Udział gmin obniżających w liczbie gmin ogółem w województwie, w %	Średnia cena drewna, w zł	Udział średniej ceny drewna w cenie GUS, w %
DOLNOŚLĄSKIE	1	0,6	0,05	0,03
KUJAWSKO-POMORSKIE	4	2,8	193,05	99,4
LUBELSKIE	15	7,0	168,03	86,5
LUBUSKIE	1	1,2	175,33	90,3
ŁÓDZKIE	7	4,0	156,54	80,6
MAŁOPOLSKIE	2	1,1	179,51	92,4
MAZOWIECKIE	28	8,9	164,06	84,5
OPOLSKIE	1	1,4	187,20	96,4
PODKARPACKIE	5	3,1	167,25	86,1
PODLASKIE	2	1,7	132,50	68,2
POMORSKIE	1	0,8	175,00	90,1
ŚLĄSKIE	3	1,8	166,63	85,8
ŚWIĘTOKRZYSKIE	3	2,9	157,33	81,0
WARMIŃSKO-MAZURSKIE	0	-	-	-
WIELKOPOLSKIE	0	-	-	-
ZACHODNIOPOMORSKIE	0	-	-	-
Razem	73	2,9	163,72	84,3

Po uwzględnieniu pozostałych 2404 gmin, czyli 97,1% gmin ogółem, które nie zdecydowały się na obniżenie średniej ceny sprzedaży drewna (w związku z czym na ich terenie obowiązywała maksymalna stawka podatku leśnego) wysokość średniej ceny sprzedaży drewna przyjmowanej przez wszystkie gminy ogółem wynosiła w 2019 r. 193,34 zł co stanowi 99,5% średniej ceny ogłoszonej przez prezesa GUS.

Tabela 10. Średnia cena sprzedaży drewna, według typów gmin.

Typ gminy	Średnia cena, w zł	Udział średniej ceny drewna w cenie GUS, w %
Miasta na prawach powiatu	194,24	100,0
Gminy miejskie	193,18	99,5
Gminy wiejskie	193,09	99,4
Gminy miejsko-wiejskie	193,91	99,8
Ogółem	193,34	99,5